

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CXLI.

Vydána dne 31. prosince 1919.

Obsah: (Čís. 666—668.) 666. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové. — 667. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 17. října 1919, č. 572 Sb. z. a n., o zvláštní dávce z vína v lahvičkách. — 668. Zákon, kterým se zrušuje daň z vyššího služného a obnovuje povinnost zaměstnavatelů, daň z příjmu, předepsanou z proměnlivých platů služebních, vybíratí srážkou z těchto platů a odváděti státní pokladně.

Čís. 666.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 16. prosince 1919,

jímž se provádí zákon ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové.

Na základě § 41 zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., se nařizuje:

K § 1 zák.

§ 1.

Víno po rozumu § 1, č. 1 zák. jest nápoj, povstálý kvašením lihovým z vinného moštu neb z rozmačkaných vinných hroznů; vinný mošt je tekutina, vyrobená z vinných hroznů.

Pod položku § 1, č. 2 zák. spadají vína ovocná a bobulová (jako borůvková, rybízová atd.) a mošty stejného původu; jsou to nápoje vyrobené lihovým kvašením jiných ovocných šťáv než hroznových, s přísadou vody, cukru, lihu nebo bez ní.

Za víno (dle § 1, č. 1 neb § 1, č. 2 zák. podle toho, zda nápoj pochází z hroznů, neb z jiného ovoce) považují se též vína šumivá a léčebná (medicinální).

Šťavami ovocnými (buď z hroznů dle § 1, č. 1, neb z jiného ovoce dle § 1, č. 2 zák.) rozumějí se jednak t. zv. surové šťávy (succus) jen částečně požitelné, jednak k požívání již připravené t. zv. ovocné syroby; sem spadají též lihoprosté ovocné šťávy (pasteurizované, sterilizované a pod.). Při ovocných syrobech, přicházejících do obchodu dle váhy, lze v dohodě se stranou počítati 1 kg nejméně za 0·7 litru.

Limonádami z pravidla dle určitého druhu plodů označenými nazývají se nápoje, připravené buď smíšením ovocného syrobu s vodou nebo surové ovocné šťávy s vodou a cukrem. Umělé limonády jsou přípravky z umělých syrobů nebo z cukerních roztoků s přísadou (trestí, organických kyselin, barviva). Šumivé limonády jsou

limonády nasycené za tlaku kyselinou uhličitou. V rámci tomto lze pokládati limonádami dle § 1, č. 3 zák. výrobky, pod tímto označením do obchodu uváděné, ze šťáv ovocných, do více než $\frac{2}{3}$ zředěných, neb jich umělé náhražky; šťávy méně zředěné dlužno řaditi pod pol. § 1, č. 1 neb č. 2 zák.

Minerální vody včetně výslovně léčebných i hořkých vod, přírodní i umělé, jsou vody, v nichž bývá rozpuštěno větší množství pevných součástí a plynů než ve vodě obyčejné, a které se zpravidla vyznačují zvláštní chutí, vůní a barvou a mívají léčivé účinky na lidské ústrojí.

Sodová voda jest voda, uměle za tlaku kyselinou uhličitou nasycená a bez přísady neb s přísadou, pokud nápoje tyto nenáleží ke druhům v § 1, č. 1—4 zákona vyjmenovaným.

K § 2 zák.

§ 2.

Medovinou po rozumu § 2 zák. jest nápoj vyrobený z roztoku medu buď promísením různými přísadami neb lihovým kvašením.

K nápojům vínu podobným (vína strojená) počítají se nápoje, které se vyrábějí bez šťávy hroznové z rozličných hmot. Sem řadí se i vína maltonová (sladová). K poloviním (nápoje víno obsahující) počítají se zvláště: víno z matolin, zředěné víno, kvasnicové víno a směsi vína s polovínem, s medovinou nebo s nápoji vínu podobnými.

Ustanovením zákona, že nápoje vínu podobné a polovina, jakož i jiné strojené nápoje podléhají téže dani jako nápoje přírodní, nemění se ničeho na stávajících předpisech o výrobě a obchodu nápoji prvně jmenovanými.

K § 3 zák.

§ 3.

Víno z matolin (patoky, také grál, víno kominové zvané) jest nápoj, který byl připraven kvašením neb vyloužením zkvašených nebo ne-

zkvašených matolin z vinných hroznů, s použitím vody s jinou přísadou nebo bez přísady.

Víno kvasnicové jest nápoj vyrobený z kvasnicových kalů s použitím vody buď bez nebo ještě s jinou přísadou.

§ 4.

Množství nápojů, které jednotlivý cestující smí bez daně dopravit z ciziny pro osobní spotřebu, nesmí přesahovati dohromady 1·5 litru.

K § 4 zák.

§ 5.

Povinnost k zaplacení daně stává na příklad, když se štáv užije k výrobě cukrovinek, nebo vína k výrobě octa, lihu a pod.

K § 5. zák.

§ 6.

Spolu se zaplacením daně nutno ohlásiti jméno a bydliště toho, kdo k zaplacení daně jest povinen, druh a množství nápoje, dále kdy a z jakého důvodu (výrobou, dopravením do obchodu v malém, nákupem pro vlastní spotřebu, atd.) vzniklá povinnost k zaplacení daně a od koho nápoje pocházejí.

§ 7.

Pravidlem jest, že se zaplacení daně a ohlášení (§ 6) děje zvláštními složnými listky poštovního šekového úřadu, které jsou určeny pouze pro všeobecnou daň nápojovou a znějí na konto příslušného zemského finančního úřadu. Tyto složní listky lze koupiti u poštovních úřadů.

Vzorec č. 1. Složní listky opatřeny jsou předtiskem dle vzorce č. 1 a dlužno je ve všech částech přesně vyplniti a u nejbližšího poštovního úřadu s příslušným obnosem podati. Ona část složního listku, která jest označena jako „příjemka“ a kterou vrátí poštovní úřad podateli, tvoří doklad o zaplacení daně (platební stvrzenka).

§ 8.

V případech, kde se daň při přechodu zboží z celní ciziny zapravuje dle příslušných ustanovení zákona (§§ 10, 18 zák.) u celního úřadu, stvrdí celní úřad přijatý obnos celní kvitancí, na které uvede podstatné údaje poplatníkovy dle §§ 6 a 7 tohoto nařízení.

§ 9.

Výjimečně lze všeobecnou daň nápojovou zaplatiti ještě některým z následujících způsobů:

1. Složním listkem červeným, který jest určen k zapravování daní vůbec a který lze koupiti v prodejnách poštovních cenin. Složní listek tento dlužno řídit na příslušný zemský finanční úřad a vyplniti jej stejně jako složní listek vzorec 1.

2. Peněžní poštovní poukázkou. Tuto jest řídit na finanční zemský úřad, a ústřížek se vyplní stejně jako složní listek vzorec 1 (§§ 6, 7).

3. U příslušného berního úřadu. Chce-li strana tímto způsobem daň zaplatiti, jest povinna, podati předem u dozorčího úřadu (§ 35) ve třech stejnopisech písemné ohlášení, které obsahuje údaje v § 6 předepsané. Dozorčí úřad všechny tři stejnopisy stvrdí, jeden si ponechá, druhé dva vrátí straně; tato je i s potřebnou částkou daně předložiti bernímu úřadu, který potvrdí na nich zaplacenou daň, jeden stejnopis si ponechá a druhý vrátí straně jako stvrzenku o zaplacení daně.

4. Ministerstvo financí může dle potřeby zmocniti též jiné státní pokladny, aby přijímaly všeobecnou daň nápojovou.

§ 10.

U koho se placení daně za stejný druh nápojů pravidelně a často opakuje, ten může zaplatiti daň hromadně na delší, přibližně 1 až 2 měsíce obsahující období předem za následujících podmínek:

1. Placení se smí týkati vždy jen daně za jednotlivé v § 1, č. 1—5, zák. uvedené druhy nápojů, tedy buď za víno a mošt z hroznů, neb mošt ovocný a šťávy ovocné neb limonády neb minerální vody neb sodovou vodu.

2. Okolnost, že se jedná o hromadné zaplacení daně, vyznačí se na složním listku dle následujícího vzoru: „Hromadné zaplacení daně za 100 hl vína k výčepu a obchodu v malém v obnosu 4000 K (neb za výrobu 2000 l sodové vody v obnosu 160 K a pod.) na dobu od 12. ledna 1920 počínajíc až do vyčerpání“.

3. Platitel daně jest povinen zaznamenávati na zvláštní příloze k platební stvrzence postupně veškeré případy, kdy dle zákonných ustanovení povinnost k placení daně vznikla, nejdéle ve lhůtě stanovené pro splatnost daně, se všemi údaji, jak jsou předepsány na složním listku (vzorec č. 1); případy takto nezaznamenané považují se za neohlášené a nezdávané, nepočítají se do obnosu hromadně zaplacené daně a tvoří skutkovou podstatu těžkého důchodkového přestupku.

4. Finanční úřad I. stolice může, uzná-li toho potřebu, žádati, aby místo nebo vedle záznamů, v bodě č. 3 zmíněných, každý jednotlivý případ ohlášen byl dozorčímu úřadu (§ 35) na zvláštním složním listku předepsaného vzoru; úřad tento opatří stvrzenkovou část úředním razítkem a vrátí ji straně.

5. Platitel daně nemá nároku na vrácení částky nevyčerpané.

6. Finanční úřad I. stolice jest oprávněn tomu, kdo výhody hromadného placení daně zneužil neb podmínkám v předu uvedeným nevyhověl, nárok na užívání této výhody na čas neb na neurčito odepřiti; v tomto případě se nevyčerpaná část složeného obnosu vrátí.

§ 11.

Dodavatel nápojů, vyjmenovaných v § 1, č. 1 a 2 zák., může nápoje tyto za příjemce zdániti, když na složním lístku jméno příjemce uvede a stvrzenku příjemci nápojů tak závčas zašle, že ji též obdrží ve lhůtě pro zaplacení daně předepsané. Složní lístek vyplní se stejně, jako kdyby platil daň příjemce nápojů; pouze udání dne, kdy zásilka došla, odpadá.

K § 8, I. zák.

§ 12.

Obchodu ve velkém není na újmu, když přípustné nejmenší množství 40 litrů se skládá z různých nápojů, pokud jen tyto patří k stejné položce daňové (ku příkladu víno bílé a červené a mošt z hroznů, neb ovocné víno a šťáva ovocná), dále když nápoje stejné jsou uloženy do několika nádob tvořících dohromady nejméně 40 litrů.

§ 13.

Provozuje-li kdo v téže budově neb v téže skupině budov vedle obchodu ve velkém neb výroby ve velkém též výčep neb obchod v malém, je nutno, aby místnost, určená k výčepu neb k obchodu v malém, byla oddělena od místností určených k obchodu ve velkém a k výrobě ve velkém, takovým způsobem, aby doprava nápojů z jedné místnosti do druhé mohla býti kdykoli a kýmkoli pozorována; zvláště je tedy nepřipustno, by místnosti tyto byly spojeny uvnitř domu neb uvnitř ohrady, která není všeobecně přístupnou.

Podnikatel jest povinen učiniti o tom, že podniky jeho jsou po rozumu tohoto předpisu odděleny, finančnímu úřadu I. stolice oznámení; teprve až tento úřad písemně potvrdí, že dle úředního šetření jsou podmínky pro nezdaněný obchod neb výrobu ve velkém splněny, může býti obchod v malém provozován, aniž by též obchod ve velkém a výroba ve velkém podléhaly zdanění dle ustanovení § 8, II., č. 1. zákona.

Není-li místní spojitosti mezi obchodem ve velkém neb výrobou ve velkém na jedné straně a výčepem neb obchodem v malém na druhé straně, stačí oznámení dle § 21 zákona.

K § 8, II., č. 3. zák.

§ 14.

Nejvyšší množství výroby pro vlastní potřebu, která nepodléhá dani, stanoví se pro kalendářní rok jedním stem litrů pro domácnost a druh (§ 1, č. 1. neb 2. zák.) nápojů, pokud ovšem nejde o vína z matolin a z kvasnic, jichž výroba jest daně prosta dle § 3 zák.

K § 8, III. zák.

§ 15.

Tomu, kdo vyrábí po živnostensku limonády (§ 1, č. 3. zák.), udělí k jeho žádosti finanční úřad

I. stolice za následujících podmínek povolení, by směl bez daně odebíratí šťávy k této výrobě potřebné a pod § 1, č. 1. a 2. zák. spadající:

1. Výrobce limonád jest povinen konati o používání šťav k výrobě limonád následující zápis:

- a) kdy, v jakém množství, druhu a od koho šťávy přijal,
- b) kdy, v jakém množství a druhu jich k výrobě limonád použil,
- c) jaké množství a druhy limonád vyrobil a
- d) kdy a v jakém obnosu z nich daň zapravil.

2. Zjistí-li se, že zásoba šťávy jest menší, než vyplývá ze záznamu, neb že množství zdaněné limonády jest menší než ono, které odpovídá spotřebovanému množství nezdaněných šťáv dle poměru stanoveného v § 1, odst. 5., jest výrobce limonád povinen daň za tento schodek nahraditi bez ohledu, zdali se zavede důchodkové trestní řízení; náhrada tato děje se způsobem, jaký jest předepsán pro zaplacení daně, při čemž nutno účel a předmět náhrady náležitě udati.

3. Výrobce limonád jest povinen chovati zásoby nezdaněných šťav, určených pro výrobu limonád, odděleně od nápojů jiných.

4. Finanční úřad I. stolice jest oprávněn udělené povolení pro nešetření podmínek na čas neb na neurčito zastaviti, v kterémžto případě se musí veškeré zásoby nezdaněné šťávy zdaniti.

K § 9 zák.

§ 16.

Popírá-li výrobce, že výrobek jest k požívání (§ 4 zák.) způsobilý, dá se výrobek na základě vzorku úředně prozkoumati. Zní-li nález proti výrobcí, jest tento povinen bez ohledu na případné důchodkové trestní řízení nahraditi útraty prozkoumáním vzešlé. Výrobci jest však zůstaveno na vůli, aby v případech pochybných sám žádal ve lhůtě, pro zaplacení daně předepsané, u dozorčího úřadu (§ 35), by provedeno bylo na jeho útraty úřední prozkoumání výrobků některým státním výzkumným ústavem; podání této žádosti má za následek, že nelze zavésti důchodkové trestní řízení i když se ukáže, že výrobek byl k požívání způsobilý.

K § 10 zák.

§ 17.

Výroba nápojů, uvedených v § 1, č. 1 a 2 zák., považuje se za ukončenou, když byla šťáva oddělena od matolin neb od zbytků ovoce, z něhož byla vyrobena. Výrobci vína hroznového povoluje se odpis do výše 10% z moštu, ponechaného za účelem výroby vína.

U umělých výrobků považuje se výroba za ukončenou, když přidány byly poslední přísady, pokud jsou pro podstatu dotyčného nápoje rozhodujícími.

Převzetím nápojů rozuměti jest odebrání nápojů z daněprostého obchodu ve velkém v okamžiku, kdy nápoje tyto dostávají se do pravomoci příjemcovy.

K § 11 zák.

§ 18.

O povolení k paušalování daně z domácí potřeby výrobců a obchodníků ve velkém žádá se u finančního úřadu I. stolice s prokázáním průměrné spotřeby a s nabídkou paušálu, přiměřené této spotřebě, jakož i s udáním doby, od které paušalování platiti má. Tento úřad prozkoumá podanou nabídku a stanoví výši ročního paušálu na dobu zbývající části běžného roku a následujících dvou kalendářních roků. Obě smluvní strany mají právo pololetní výpovědi, která může býti dána jen během června a prosince každého roku s počáteční platností od 1. příštího měsíce. V odůvodněných případech může býti smlouva uzavřena na určité obmezenou dobu kratší.

Vzorac
č. 2. O smlouvě sepiše se protokol dle vzorce č. 2. Smluvný paušál se platí předem ve lhůtách pololetních.

Pro prvé pololetí roku 1920 lze smlouvu uzavřít i s dodatečně s platností ode dne, kterého podnikatel nárok na paušalování domácí spotřeby ohlásil; když by k smlouvě na základě nabídnutého paušálu nedošlo, stanoví finanční úřad I. stolice obnos daně za prošlou dobu se zřetelem k vyšetřené spotřebě dle volného uvážení.

§ 19.

Za stejných podmínek a stejným způsobem lze povolit paušalování podnikům dopravním a kočujícím; smlouvu uzavírá finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu se podnik provozuje, finanční úřad II. stolice, když provozování zasahuje do obvodu aspoň dvou podřízených úřadů I. stolice, konečně ministerstvo financí, když se podnik provozuje v obvodu vícero finančních zemských úřadů.

§ 20.

Paušalovaným podnikům (§§ 18 a 19) může býti uloženo, aby konaly zápisy, kdy, jaký druh a jaké množství nápojů převzaly; taktéž může býti uloženo paušalovaným výrobcům a obchodníkům ve velkém (§ 18), aby konali zvláštní zápisy o tom, kdy, jaké množství a komu jako vzorek, dar neb odměnu vydali.

K § 12 zák.

§ 21.

Opětne zdanění nápojů promíne finanční úřad I. stolice k předem podané žádosti toho, v jehož podnik mají býti nápoje již zdaněné přeneseny. Žádost musí obsahovati přesné označení důvodů zákonem připuštěných (přestěhování neb zánik živnostenského podniku neb zřízení odboček), dále množství a druhu nápojů, které mají býti

přeneseny, a dne, kdy má býti přenesení provedeno.

Povolení může býti vázáno na podmínku, že přenesení nápojů stane se pod úředním dozorem.

K § 13 zák.

§ 22.

Výrobce jest povinen oznamovati následovně postup výroby:

1. nejdéle den před zahájením výroby: jaké suroviny a v jakém množství mají býti zpracovány, kdy výroba má započítati a kdy asi skončí;

2. nejdéle během dvou dnů po ukončeném zpracování surovin: jaké množství nápojů bylo vyrobeno.

Oznámení se podává ústně nebo písemně dozorčímu úřadu (§ 35).

Tato povinnost ohlašovací neplatí pro výrobu, která nepodléhá dani (§ 3 a § 8 II. č. 3 zák., § 14 vyk. nař.).

§ 23.

Výčepník neb obchodník v malém jest povinen ohlásiti dozorčímu úřadu (§ 35) nejdéle během příštího všedního dne, kdy, jaké množství a jaký druh nápojů do živnosti převzal a od koho pocházejí. Zvláštní ohlášení odpadá, když bylo učiněno současně se zapravením daně (§ 6).

§ 24.

Obchodník ve velkém jest povinen oznámiti dozorčímu úřadu (§ 35) každý jednotlivý odbyt nápojů, který se stal jinak než prostřednictvím veřejného dopravního podniku, tedy hlavně místní prodej, s udáním doby, množství a druhu nápojů a jména odběratele.

Oznámení toto děje se odevzdáním stejnopisu stvrzenek, dle § 15 zákona a § 27 tohoto nařízení předepsaných, a může se tak dle vzájemné úmluvy státi v pravidelných, nejdéle měsíčních obdobích najednou, jinak během následujícího všedního dne.

§ 25.

V případech mimořádných, je-li odůvodněná domněnka, že u výrobce nebo obchodníka ve velkém byly vypraveny neb spotřebeny nápoje bez daně proti předpisům zákonným, vykoná finanční úřad revizi zásob.

Zjistí-li se při revisi schodek, který výrobce neb obchodník ve velkém nemůže doložiti na základě předepsaných ohlášek a zápisů a přípustnou výtrátou a konečně zdaněnou neb paušalovanou vlastní potřebou, předepíše finanční úřad I. stolice podnikateli za tento schodek daň, bez ohledu, zdali se zavede důchodkové trestní řízení.

Jako výtrata se připouští:

1. ztráty odpařováním vzniklé do výše 0·4% měsíčně ze součtu počáteční zásoby a příjmů v tom kterém měsíci a

2. ztráty manipulační do výše 2·4% měsíčně ze součtu příjmů a vydání v tom kterém měsíci po odečtení počáteční zásoby.

Zdanění schodku odpadá potud, pokud podnikatel učinil dozorcímu úřadu (§ 35) o každé nepředvídatelné a neodvratné ztrátě ústní neb písemné oznámení ihned, jakmile ztráta nastala nebo byla zpozorována.

K § 14 zák.

§ 26.

Finanční úřad I. stolice jest oprávněn naříditi obchodníkovi ve velkém, jehož obchodní knihy neb zápisy nevyhovují předpisům § 14 zákona, by konal zápisy zvláštní dle určitého, úřadem předepsaného vzoru.

K § 15 zák.

§ 27.

Stvrzenky o nápojích, které obchodník ve velkém předává odběrateli jinak než prostřednictvím veřejného dopravního podniku (t. j. hlavně v prodeji místním), musí býti vyhotoveny dle vzorce č. 3 ze zvláštní, postupně vedené knihy a ve 3 stejnopisech; jeden stejnopis stvrzenky jest určen pro odběratele, druhý pro dozorcí úřad dle § 24 tohoto nařízení a třetí zůstane v knize.

K § 16 zák.

§ 28.

O povolení k společnému provozování obchodu ve velkém s obchodem v malém žádá se u finančního úřadu I. stolice.

Finanční úřad uděluje povolení za následujících podmínek:

1. Nápoje určené pro obchod ve velkém musí býti od nápojů určených pro obchod v malém (včetně výčepu) zřetelně odděleny.

2. Pro vydávání nápojů z oddělení obchodu ve velkém platí stejná ustanovení, jaká jsou všeobecně stanovena pro obchod ve velkém (§ 8, I. zák.).

3. Podnikatel je povinen každý příjem nápojů, který byl předsevzat pro oddělení obchodu ve velkém a stejně i pro oddělení výčepu a obchodu v malém, ohlásiti dle doby, množství, druhu nápojů a způsobu uložení nejdéle příštího všedního dne dozorcímu úřadu (§ 35).

Ohlášení pro výčep a obchod v malém může se státi současně se zapravením daně dle § 6.

4. Podnikatel je povinen ohledně obchodu ve velkém i ohledně výčepu a obchodu v malém konati zvláštní zápisy o příjmu a vydání dle vzorce č. 4 oddělené pro každý druh (č. 1 neb č. 2 § 1 zák.) nápojů.

Zjistí-li se při revizi schodek v zásobách oproti zápisům, je podnikatel povinen jej dle § 25 zdaniiti.

Příjem nutno zanáseti současně s dopravením zboží do místnosti a vydání začátkem příštího dne před započítáním nového výčepu a prodeje, přičemž se množství nápojů, vydaných z výčepu a obchodu v malém, zanáší hromadně.

Udělené povolení k společnému provozování obchodu ve velkém s obchodem v malém se odvolá, když nevyhnutelná potřeba odpadla, nebo když podnikatel shora uvedené předpisy hrubě porušil; podnikateli je zůstaveno na vůli, by nadále provozoval pouze obchod ve velkém nebo provedl místní oddělení nebo zdanil veškeré dosud nezdaněné zásoby pro výčep a obchod v malém.

V případech, kde zmíněný obchod spojen jest s výrobou nápojů, může ministerstvo financí místo předepsaného zápisu povolit k žádosti podnikatele výjimečně zařízení kontrolní, přizpůsobené jeho vlastním obchodním zápisům (sklepní knize a pod.).

Vinaři (i vinařská družstva), kteří dle stávajícího zvyku provozují výčep vína vlastní sklizně vždy jen po několik dní, mohou tak učiniti na předběžné ohlášení u dozorcího úřadu, po přesném úředním vyšetření zásob a po ohlášení a zdanění onoho množství vína, jež chtějí v udané nepřetržité lhůtě vyčepovati. V tomto případě netřeba konati ohlášení a zápisy v předcházejících bodech uvedené. Finanční úřad I. stolice může jednotlivcům pro porušení těchto předpisů na dobu určitou neb do odvolání nárok na tuto výhodu odepríti.

K § 17 zák.

§ 29.

Dani nepodléhá výroba, koná-li se pro vlastní potřebu v domácnosti a v množství takovém, že dočasná zásoba nesmí obnášeti více než 20 l všech, v § 1, č. 3., 4. a 5. zák. vyjmenovaných nápojů dohromady.

K § 18 zák.

§ 30.

K výrobně počítá se též skladiště hotových nápojů, nachází-li se ve společném závodě, a je-li o to postaráno, že se veškeré vyrobené nápoje, pokud podléhají dani, ukládají do tohoto skladiště a teprve z tohoto odbývají.

Výroba považuje se za skončenou naplněním nápojů do lahví neb jiných k dopravě vhodných nádob.

K § 19 zák.

§ 31.

Zápisy o výrobě a odbytu limonád, minerálních vod a sodových vod jsou kniha o výrobě, do které se zanáší postupně den výroby a množství denně vyrobené, a kniha skladní, která musí obsahovati následující položky: datum výpravy, jméno a bydliště příjemce, způsob dopravy,

počet láhví (pro každou velikost zvlášť), úhrnný počet láhví a litrů, částku vypadající daně a den, kdy tato byla zapravena. Zápisy tyto musí být konány zvlášť pro limonády, pro minerální vody a pro sodové vody. Zvláštní zápisy odpadají, jsou-li žádané údaje zřejmy z obchodních knih neb jiných zápisů podnikatelských.

Vzor
č. 5.

O odbytu, přesahujícím u jednotlivého odběratele a druhu 10 litrů najednou, musí být vyhotoveny stvrzenky dle vzorce č. 5 ze zvláštní, postupně vedené knihy, ve 3 steinopisech, s kterými se naloží dle ustanovení obsaženého v § 27 tohoto nařízení.

Při podomním obchodu, kde nejsou jednotlivé objednávky předem známy, lze vést jednu knihu hlavní, do které se zanáší množství odevzdané rozvážecům nápojů, a knihy vedlejší, z kterých každý rozvážec vystavuje stvrzenky jednotlivým odběratelům.

K § 20 zák.

§ 32.

Osvobození od daně pro minerální vody, které jsou podávány lázeňským hostům, povoluje ministerstvo financí k odůvodněné žádosti podnikatelů lázní neb jednotlivých hostinských a jiných živnostníků v lázeňském místě buď pro celé lázeňské místo neb pro jednotlivé živnosti.

Osvobození od daně pro minerální vody, které podnikatel rozdává zdarma svým zaměstnancům neb k léčebným a vědeckým účelům, povoluje ministerstvo financí na odůvodněné žádosti těm, kdož po živnostensku provozují výrobu (§ 17 zák.) minerálních vod. Vyžadované bezplatnosti není na újmu okolnost, vybírá-li podnikatel přiměřenou náhradu za láhve. Podnikatel je povinen veškeré dary, určené pro léčebné a vědecké účely, ještě před jejich odesláním zvlášť zaznamenati a záznamy tyto dozorčím orgánům kdykoli na požádání předložiti neb vydati.

K § 21 zák.

§ 33.

Ohlášení musí obsahovati:

1. jméno podnikatele a jeho zástupce, a udání, kde se podnik nachází (obec, ulice a číslo domu);
2. předmět podnikání (výroba neb prodej nápojů a jakých); jde-li o výrobu nápojů, buďž popsán způsob výroby;
3. označení místností, v nichž se podnik provozuje, s rozlišením místností výrobních, prodejních a skladních;
4. den opovědi a podpis podnikatele.

Ohlášení se podává písemně neb ve výjimečných případech ústně u dozorčího úřadu (§ 35).

Ustanovení toto nevztahuje se na výrobu, která nepřesahuje množství dani nepodléhající (§ 8, II, č. 3. a § 17, č. 2. zák., §§ 14 a 29 vyk. nař.).

§ 34.

Kdo již v době, kdy tento zákon vejde v platnost, mimo místa uzavřená (s potravní daní na čáře) po živnostensku čepuje neb prodává v malém nápoje vyjmenované v § 1, č. 1. a č. 2. zák. a zapravuje z nich daň dle sazby státním neb obecním orgánům, není povinen tuto živnost dle § 21 zák. a § 33 tohoto nařízení ohlásiti.

K § 22 zák.

§ 35.

Důchodkový dozor vykonávají finanční úřady dle svojí působnosti a příslušnosti. Bezprostředním dozorčím úřadem jest oddělení finanční stráže, jehož příslušnost se řídí dle místa výroby, prodeje neb převzetí nápojů dani podléhajících. Pokud se zákonem nebo tímto nařízením ukládá povinnost ku konání zápisů, musí tyto zápisy být uschovávány k účelům důchodkového dozoru po dobu tří let.

K § 24 zák.

§ 36.

Zostřený důchodkový dozor nařídí finanční úřad I. stolice na dobu určitou, nejméně jednoměsíční, nebo na dobu neurčitou. V tomto případě, jakož i má-li být původně určená lhůta, pokud je delší jednoho měsíce, zkrácena, nařídí jmenovaný úřad též zrušení zostřeného důchodkového dozoru.

§ 37.

Výrobce nápojů, vyjmenovaných v § 1, č. 1. až 5. zák. je povinen dozorčímu úřadu (§ 35) ohlásiti písemně:

1. den a hodinu, kdy začne s výrobou, v kterou dobu denní a do kterého až dne ji bude nepřetržitě provozovati, z jakých surovin a jaký druh nápojů bude vyráběti a v kterých nádobách přesně označených, a v kterých místnostech nápoje bude ukládati;

2. kdy, jaké nápoje a v kterém množství odjinud do svého podniku dopraví.

Ohlášení toto dlužno podati nejméně 24 hodin předem; nepředvídaně nastalé úchytky nutno oznámiti nejdéle příštího všedního dne.

Výrobce jest kromě toho povinen o okolnostech v bodu 1. a 2. uvedených, dále o tom, kdy, jaké nápoje, v kterém množství a pro koho ze svého podniku vydal, konati zvláštní zápisy. Jednotlivé zápisy nutno provésti ihned, jakmile ta která okolnost nastala. Zápisy dlužno koncem každého měsíce uzavřít a dozorčímu úřadu (§ 35) do týdne odvésti.

§ 38.

Obchodník v malém s nápoji, vyjmenovanými v § 1, č. 1. a 2. zák., je povinen dozorčímu úřadu (§ 35) ohlašovati písemně den a hodinu, kdy nápoje a v jakém množství do svého podniku

dopraví, jak a ve kterých přesně označených nádobách a místnostech je uloži.

Ohlášení toto dlužno podati nejméně 24 hodin předem; každou nepředvídaně nastalou úchytku dlužno oznámiti nejdéle příštího všedního dne.

Obchodník jest dále povinen konati zvláštní zápisy o příjmu a vydání nápojů a do těchto zanáseti pod položkou příjmu všechny do podniku přejaté nápoje dle dne, dle množství a druhu nápojů, jak byly uloženy, kdy a jakou částkou byly zdaněny, dále pod položkou vydání hromadný údaj o denně vydaném množství dle druhu nápojů (§ 1, č. 1. a 2. zákona). Zápisy nutno konati u položek příjmových v zápětí a u položek výdajových začátkem příštího dne před započítáním nového výčepu neb prodeje. Zápisy dlužno koncem každého měsíce uzavřítí a dozorčímu úřadu do týdne odvésti.

§ 39.

Je-li s výrobou nápojů, uvedených v § 1, č. 1. až 5. zák., spojen obchod v malém s nápoji, uvedenými v § 1, č. 1. a 2. zák., možno zápisy předepsané v §§ 37 a 38 vhodně spojití.

Finanční úřad I. stolice může dle volného uvážení předpisy o zosíleném důchodkovém dozoru zmírniti a dle potřeby předepsati podnikateli pro konání zápisů užívání určitých vzorů neb úředních tiskopisů.

K § 25 zák.

§ 40.

Železniční úřady, správy plavebních podniků, jakož i poštovní úřady jsou povinny vykazovati ve lhůtách 14denních zásilky nápojů, vyjmenovaných v § 1, č. 1. až 5., případně v § 2 zák., které v obvodu, kde zákon o všeobecné dani nápojové platí, buď k dopravě přijaly nebo příjemci vydaly, dozorčím úřadům (§ 35) příslušným dle místa podání neb vydání zásilky.

Výkaz musí obsahovati jméno a bydliště podatele a příjemce zásilky, pak den, kdy zásilka byla podána neb vydána, dále druh nápojů (§§ 1 a 2 zák.), hrubou váhu zásilky v kilogramech a způsob balení (sudy, bedny, koše a láhve a pod.).

Železniční a poštovní úřady, které leží uvnitř obvodu potravní daně na čáře, jsou při vydání zásilek příjemcům zproštěny této povinnosti výkazní.

K § 33 zák.

§ 41.

Ustanovení, která platí dle § 8 I. zák. pro obchod ve velkém, mají uvnitř míst prohlášených za uzavřená (s potravní daní na čáře), pokud jde o nápoje přes čáru potravní daně dovezené, platnost jen pro svobodná skladiště ministerstvem financí povolená a to v mezích uděleného povolení.

Obchod s nápoji, vyjmenovanými v § 1, č. 1 a 2 zák., které pocházejí buď z obvodu mimo uzavřené místo ležícího neb ze svobodného skladiště, nepodléhá ustanovením zákona.

K § 34 zák.

§ 42.

Obchod ve velkém (§ 8, I. zák.) s nápoji, vyjmenovanými v § 1, č. 1 a 2 zák., které byly vyrobeny uvnitř místa za uzavřené prohlášeného, nepodléhá ustanovením §§ 13 a 15 zák., je-li provozován ve spojení se svobodným skladištěm a dle ustanovení pro toto vydaných.

V uzavřených městech Praze, Brně a Bratislavě koná se hlášení a zapravování daně dle bližších ustanovení místních finančních úřadů u úřadů potravní daně. Stejně ustanovení platí pro obvod pražského výběrčího okresu potravní daně z masa a vína, ležícího mimo obvod potravní daně na čáře.

K § 35 zák.

§ 43.

Ohlášení a zdanění zásob musí býti uskutečněno nejdéle 5. ledna 1920 dle stavu, jaký byl koncem prosince 1919.

Zapravení daně se děje způsobem v §§ 6, 7 a 9 stanoveným; ohlášení řídí se dle § 23; může však odpadnouti, bylo-li spojeno se zapravením daně.

V uzavřených městech Praze, Brně a Bratislavě a v obvodu pražského výběrčího okresu potravní daně z masa a vína koná se ohlášení a zapravení daně u úřadů potravní daně dle bližších ustanovení místních finančních úřadů.

K § 37 zák.

§ 44.

Při dodatečném zdanění zásob smí se sraziti z daně, která na nápoje v § 1, č. 1 a 2 zák. uvedené vypadá, ona částka, která jako potravní daň na čáře v místech za uzavřená prohlášených neb jako daň z vína, vinného a ovocného moštu v místech ostatních dle sazby dosud platné zapravena byla.

Sraziti si smí tuto částku v místech uzavřených kdokoli a v místech ostatních pouze ten, kdo daň dle dosavadních předpisů sám zapravil a náležitě vystavenými stvrzenkami to prokáže; stvrzenky tyto musí býti při ohlášení zásob výslovně uvedeny a na požádání finančních úřadů předloženy a odevzdány.

K § 38 zák.

§ 45.

Dnem 31. prosince 1919 pozbývají zejména platnosti: patent z 25. května 1829, pokud se týká potravní daně z vína, vinného a ovocného moštu

v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, dále pol. č. 4, 5, 6 a 7 sazby potravní daně na čáře v Brně a v Praze, a konečně na bývalém území uherském XV. zákonný článek z r. 1892 o spotřební dani z vína, vinného a ovocného moštu a I. zákonný článek z r. 1918 o výrobní dani z vína.

§ 46.

Jsou-li dosavadní, náležitě usnesené a schválené zemské a obecní přírážky k dani z vína, vinného a ovocného moštu vyšší než 25%, vybírají se od 1. ledna 1920 jen ve výši 25% u každého z těchto druhů přírážek; jsou-li nižší, vybírají se v dosavadní výměře.

§ 47.

Zemské a obecní přírážky k dani z nápojů, vyjmenovaných v § 1, č. 1 a 2 zák., vybírají se pravidlem současně s daní; ten, kdo k zapravení daně povinen jest, má tudíž současně zapraviti též přírážky tím způsobem, že k vypadající dani připočte též vypadající přírážku, a okol-

nost tuto poznamená na příslušném místě složního listku. Je-li nutno zapraviti přírážku z jakéhokoli důvodu dodatečně a tudíž samostatně, zapravuje se tato stejným způsobem jako daň (§§ 7 a 9) s příslušnou poznámkou na složním listku.

§ 48.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920 a provedením jeho se pověřuje ministr financí.

Švehla

v zast. min. předs. Tusara v. r.

Sonntag v. r.

Dr. Veselý v. r.

Habrman v. r.

Klofáč v. r.

Staněk v. r.

Prášek v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Haml v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Složenka tato jest určena výhradně pro placení všeobecné daně nápojové.

Složenka se ve třech dílech a na obou stranách podle předtisku vyplní a s penězi odevzdá poštovnímu úřadu.

Lze ji vyplnit inkoustem, tiskem neb psacím strojem. Jakožto podací den musí vkladatel zapsati, kdy se vklad skutečně stane.

Úředník poštovní doplní příjemku, oddělí ji od složenky a vrátí ji podateli jako potvrzení, že daň byla zapravena. Složenka a účtovánka se zašle poštovnímu šekovému úřadu v Praze, který si sčítavanku ponechá, a složenku postoupí finančnímu úřadu.

Složenek, na nichž jest v předtisku nebo v obnosu peněz něco vyznačeno, přeškrtnuto nebo vůbec zmíněno, úřady poštovní nepřijmou. Rovněž tak se odmítnou složenky nejasně vyplněné, příliš zašpiněné nebo roztrhané.

Všeobecná daň nápojová.

Zde se uvede, nač se plat vztahuje.
K vyzvání úřednímu poštovního prostu.

1. Příslušný dozorcí úřad (odd. fin. str.):
2. Jméno a adresa toho, kdo k zaplacení daně jest povinen:
3. Předmět (druh a množství nápoji):
4. Z jaké příčiny se daň zapravuje (poplatný úkon):
5. Kdy byl neb bude poplatný úkon předsevzat (den, měsíc, rok a hodina):
6. Poznámka. Jméno toho, kdo daň zapravil místo vlastního poplatníka (ku př. zasilatel nápoji, dále výše obecní přírážky v procentech a i.):

Všeobecná daň nápojová.

Zde se uvede, nač se plat vztahuje.
K vyzvání úřednímu poštovního prostu.

1. Příslušný dozorcí úřad (odd. fin. str.):
2. Jméno a adresa toho, kdo k zaplacení daně jest povinen:
3. Předmět (druh a množství nápoji):
4. Z jaké příčiny se daň zapravuje (poplatný úkon):
5. Kdy byl neb bude poplatný úkon předsevzat (den, měsíc, rok a hodina):
6. Poznámka. Jméno toho, kdo daň zapravil místo vlastního poplatníka (ku př. zasilatel nápoji, dále výše obecní přírážky v procentech a i.):

Výťah ze zákona o všeobecné dani nápojové.

§ 1.

Všeobecná daň nápojová platí se z jednoho litru:

1. vína, moštu a jiných šťáv z hroznů částkou 40 h.
2. vína, moštu a vůbec šťáv z jiného ovoce částkou 20 h.
3. limonád částkou 12 h.
4. minerálních vod částkou 8 h.
5. sodových vod částkou 8 h.

§ 2.

Medovina, víno sladké a jiné nápoje vínu podobné, jakož i polovina zdaňují se a řídí se rozumu tohoto zákona podle stejných ustanovení jako víno z hroznů; takéž i jiné nápoje, ostatním v § 1 uvedeným druhům podobné, zdaňují a řídí se podle stejných ustanovení jako příslušné druhy.

Poznámka: Příčinou, z které se daň zapravuje, může býti:

- a) u nápoji dle § 1, č. 1. a 2.; doprava do výčepu neb obchodu v místě, odběr soukromníků v obchodu ve velkém, výroba k vlastní spotřebě, paušalování daně;
- b) u nápoji dle § 1, č. 3. až 5.; prodej neb jiný odbyt vlastních výrobků.

Protokol

sepsán v.....

dne.....19.....

Přítomni:

Od úřadu finančního:

Se strany poplatného živnostníka:.....

Mezi finanční správou a panem (firmou).....

uzavírá se následující
smlouva o paušalování všeobecné daně nápojové.

§ 1.

Finanční správa povoluje

panu V.....
aby za smluvený paušál ve výši per.....K na dobu od.....do.....
směl užívatí nápojů, podléhajících všeobecné dani nápojové podle zákona ze
dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n. státu československého, ze svých vlastních zásob pro potřebu
vlastní a svých zřízenců uvnitř svého podniku, — dále v jednotlivém množství pod čtyřiceti litry
pro obvyklé obchodní vzorky, dary a odměny i mimo podnik.

§ 1 a *)

Finanční správa povoluje

panu (firmě)
V....., aby za smluvený paušál ve výši per.....K, t. j. slovy
na dobu od.....do.....
směl provozovati výčep nápojů podléhajících všeobecné dani ná-
pojové podle zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., jako vedlejší živnost.

§ 2.

Smlouva uzavírá se na dobu od.....až.....

Obě smluvní strany mají právo, smlouvu půlletně vypovědět. Vypověď může být dána jen během
června a prosince každého roku s účinkem od 1. příštího měsíce. Vypověď, má-li být platná,
musí podati strana v době výše naznačené u.....

§ 3.

Poplatník tuto smlouvu s finanční správou uzavírající se zavazuje, že smluvený paušál
vypadající na dobu zbývajících částí běžného roku zapraví ihned hotově při podpisu tohoto proto-

*) § 1 a platí pro případ povolení kočujícím a dopravním podnikům, by za smluvený paušál provo-
zovaly výčep jako vedlejší živnost (viz 2. odst. § 11 zákona z 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n.).

kolů. Paušál vypadající na ostatní dobu této smlouvy, totiž na další dva kalendářní roky budiž zapraven vždy předem ve lhůtách pololetních v hotovosti.

§ 4.

Poplatník smlouvu uzavírající jest povinen na požádání úřadu finančního poskytnouti jistotu ve výši za dodržení povinností smluvních. Tato jistota budiž v 8 dnech po doručení vyzvání složena a sice buď v hotovosti neb v tuzemských státních obligacích neb v jiných cenných papírech, které dle zvláštních zákonů neb nařízení od správy finanční jako kauci (jistotu) přijmouti lze, neb v jistotě hypotekární od výkonného úřadu finančního za dostatečnou uznané. Cena zmíněných obligací neb cenných papírů počítá se dle poslední bursovní ceny toho času, kdy složeny byly, však nikoliv nad cenu nominální.

Cenné papíry, které podléhají slosování, musí býti opatřeny věrohodným potvrzením, že dosud taženy nebyly.

Správě finanční přísluší zkoušeti přijatelnost jistoty, a nepřipouští se proti výroku jejímu nížádných námitek.

Nepodá-li se jistota v době ustanovené, jest finanční správa oprávněna, tak si počínati, jak to pro případ opožděného zapravení smluvního paušálu v § 5 tohoto protokolu ustanoveno jest.

Jistota se vrátí na poukaz finančního úřadu I. stolice po vypršení smlouvy a když bylo zjištěno, že poplatník všem závazkům dostál.

§ 5.

Kdyby jedna půlletní lhůta smluvního paušálu poplatníkem nebyla v předepsané době odvedena, vymůže se nedoplatek ihned exekuční cestou spolu se 6% (šestiprocentními) úroky z prodlení.

V tomto a v každém jiném případě, kdy poplatník tuto smlouvu v kterémkoliv ohledu zcela nesplnil neb porušil, může finanční správa bez soudního řízení smlouvu tu prohlásiti za zrušenou neb ji v platnosti ponechati a na dalším dokonalém splnění trvati. Za příčinou odškodnění z kauce ve všech v tomto § 5 naznačených případech se ustanovuje, že správa finanční jest oprávněna, bez zakročení soudního vyzvednouti sobě kauci hotově složenou dle účetnický vyšetřené náhrady a prodati dlužní úpisý státní neb jiné cenné papíry za kauci (jistotu) složené dle bursovní ceny a podržeti sobě výtěžek dle náhrady účetnický vyšetřené.

§ 6.

Náhoda, která se během trvání smlouvy v živnosti poplatníkově naskytne a vlivu má na zmenšení neb zvýšení spotřeby nápojů všeobecné daní nápojové podléhajících, nemění ničeho na ustanoveních smlouvy této.

Kdyby však během trvání smlouvy ohledně nápojů sazba aneb podstatná ustanovení předpisů o všeobecné daní nápojové se změnila, jest finanční správa oprávněna dle poměru této změny smluvný paušál zvýšiti. Kdyby poplatník na zvýšení toto nepřistoupil, je finanční správě volno, s okamžitou platností smlouvu vypověděti.

§ 7.

Správa místa nemá a právní prostředek pro zkrácení přes polovici ceny se vylučuje.

§ 8.

Tento protokol platí za listinu smluvní a podepíše se oboustranně ve dvojím vyhotovení.

Smlouva nabývá pro poplatníka platnosti neodvolatelně zavazující, jakmile byla podepsána jím neb jeho zmocněnci, jichž plná moc, náležitě ověřená, se přikládá.

Se strany eráru nabývá smlouva platností schválením finančního úřadu.

Jedno vyhotovení opatřené klausulí schvalovací odevzdá se poplatníkovi proti potvrzení příjmu; druhé, náležitě kolkované, jemuž jsou připojeny též plné moci, zůstane v uschování úřadu, který smlouvu schválil.

Nedojde-li uzavřená smlouva schválení a nepřistoupí-li poplatník na případný vyšší požadavek, pozbývá uzavřená smlouva platnosti posledním dnem příštího měsíce, počítáno ode dne, kdy poplatník o tom byl vyrozuměn, při čemž však poplatník má nárok na vrácení zbytku paušálu předem zapraveného. Vzešly-li by z této listiny rozepré právní, které nejsou dle zákona zvláštnímu soudu výlučně vyhrazeny, jest erár, když jako žalobce vystupuje, oprávněn také u věcně příslušných soudů v sídle

finanční prokuratury v Praze,

finanční prokuratury v Brně,

generálního finančního ředitelství, právní odbor v Bratislavě

se nalézajících zakročiti.

V..... dne..... 19.....

Podpisy:

Za úřad:

Za poplatníka:

Podpis dvou svědků:

Vzorec č. 3.

Strana 1.

(1. stejnopis, zůstane v knize.)

Stvrzenka č.**k § 15 zák., k § 27 vyk. nař. o všeobecné dani nápojové.**

Pan (výrobce nápojů neb obchodník ve velkém)

v předal (množství a druh nápojů)

panu (odběratel) v

(kdy?)

bez prostřednictví veřejných dopravních podniků.

Podpis

toho, kdo nápoje vydal:

Strana 2.

(2. stejnopis, pro odběratele nápojů.)

Stvrzenka č.
k § 15 zák., § 27 vyk. nař. o všeobecné dani nápojové.

Pan (výrobce nápojů neb obchodník ve velkém)

v předal (množství a druh nápojů)

panu (odběratel) v

(kdy?)

bez prostřednictví veřejných dopravních podniků.

Podpis

toho, kdo nápoje vydal:

Výrobce neb obchodník ve velkém, který nezdaňuje víno, mošt, ovocné víno a mošt, šťávy a vydává je v množství aspoň 40 litrů odběrateli přímo bez prostřednictví veřejných dopravních podniků (dráhy, pošty, parolodí), jest povinen vystaviti odběrateli tuto vyplněnou stvrzenku. Odběratel nápojů jest povinen stvrzenku tuto finančním orgánům kdykoli na požádání předložiti.

Strana 5.

(3. stejnopis, pro finanční úřad.)

Jako strana první.

Strana 6.

Všeobecná daň nápojová.

Zápis o příjmu a vydání

při výrobě a obchodě ve velkém — při výčepu a obchodě v malém.*)

Druh (§ 1. zák.) nápojů, o němž se tento zápis koná:

Jméno podnikatele:

Místo, čp.

*) Nepříslušné budiv škrtnuto.

[illegible]

Vzorec č. 5.

Strana 1.

(1. stejnopis, zůstane v knize.)

Stvrzenka č.
k § 19 zák., § 31 vyk. nař. o všeobecné dani nápojové.

Pan (jméno výrobcovo neb podnikatele skladu)

v
.....

předal (množství a druh nápojů)

panu (odběratel)..... V

kdy? ze svých zdaněných zásob.

Podpis

(toho kdo nápoje vydal):

Strana 2.

(2. stejnopis pro odběratele nápojů.)

Jako první strana.

Strana 4.

Výrobci limonád, minerálních vod a sodových vod, jakož i podnikatelé skladů těchto nápojů jsou povinni, vydati každému jednotlivému odběrateli množství většího než 10 litrů tuto stvrzenku na důkaz, že nápoje jsou zdaněny. Příjemce nápojů jest povinen, vyhotovení této stvrzenky žádati, a ji kdykoli na požádání finančním orgánům předložit; obdržel-li nápoje bez stvrzenky, je povinen to ohlásiti neprodleně finančnímu úřadu.

Strana 5.

(3. stejnopis pro finanční úřad.)

Jako strana první.

Strana 6.